

Gloser og noter til Moschos' *Europa*

Gloser og noter til Moschos' *Europa*

Tekstgrundlag: A.S.F. Gow (OCT).

Der henvises som følger

Afroditehymnen = Den homeriske hymne til Afrodite; citeres i oversættelsen ved Garrf & Hjortsø.

Basis = Chr.G. Tortzen, *Basis. Græsk grammatik for begyndere*. MTF 2003.

BJ = J. blomqvist & P. Jastrup, *Grekisk * græsk grammatik*. Akademisk Forlag 1996.

Bühler = W. Bühler, *Die Europa des Moschos. Text, Übersetzung und Kommentar*. Hermes Einzelschriften 13. Wiesbaden 1960.

Campbell = M. Campbell, *Moschus. Europa. Edited with Introduction and Commentary*. *Altertumswissenschaftliche Texte und Studien* 19. Hildesheim 1991.

Demeterhymnen = Den homeriske hymne til Demeter; citeres i oversættelsen ved Garrf & Hjortsø.

Hopkinson: N. Hopkinson, *A Hellenistic Anthology*. Cambridge Greek and Latin Classics. Cambridge 1988.

Hynding: H.Chr. Hynding, *Græsk formlære med sproghistoriske forklaringer*. Klassikerforeningens Kildehæfter. Thisted 1993.

Meisling: Simon Meislings oversættelse af digtet fra 1824 (bringes som bilag til denne gloseliste).

Smyth: H.W. Smyth, *Greek Grammar*. Cambridge, Mass. 1976.

I så omfattende en glose- og noteliste som denne vil der uvægerligt være fejl, og jeg beder alle, der måtte finde fejl, om at oplyse mig om dem, så de kan blive rettet – Thomas Heine Nielsen

1-5

Εὐρώπη: "The first word provides the poem's title" (**Hopkinson**).

ποτέ: "'in bygone days', carrying us back to the legendary past" (**Campbell**); **Meisling**: "engang"; **Bühler**: "ποτέ: Eine solche indefinite Zeitpartikel ist typisch für Epyllienanfänge, vgl. Call. Hec. fr. 230 Pf.: Ἀκταίη τις ἔναιεν Ἐρεχθῆος ἔν ποτε γουνῶ." På samme måde som vores eget "Der var engang en X" signalerer genren 'eventyr', signalerer 'Proprium + ποτέ' altså genren 'epyllion' (et ord, der ikke brugtes som genrebetegnelse i antikken).

Κύπρις: Afrodite, der blev født på Cypern (Κύπρος; cf. Hesiod *Theog.* 199); i Pafos på Cypern lå en stor helligdom viet til Afrodite. Begyndelsen af *Afroditehymnen* omtaler helligdommen i Pafos (56-66: "Da nu den smilende Kypris fik øje på manden Anchises,/ blev hun forelsket. En længsel så vældig hun følte i hjertet./ Straks hun til Kypem steg ned og gik ind i sit duftende tempel,/ inde i Paphos, hvor Kypris besidder et tempel med alter./ Dér trådte Kypris nu ind, og hun låste de strålende døre./ Badet hun blev af chariter; og med med den ambrosiske olie – / skært om olympiske guder den lyser – de salvede Kypris./ Sød og ambrosisk er salven, og Kypris stod hyllet i duften./ Hurtigt hun klædte sig derpå i alle de dejligste klæder./ Prydet med strålende smykker af guld drog den smilende Kypris/ bort imod Troja så hastigt fra Kypem, der dufter af ofre." Navnet *Kypris* skyldes altså Afrodites særlige tilknytning til øen. I den episke digtning betragtes drømme hyppigt som sendt af guderne, fx af Athene i *Odysseens* 6. sang, hvor denne gudinde sender Nausikaa en drøm. At drømmen her sendes Europa af Afrodite, vækker en forventning om, at Moschos' epyllion vil have en erotisk dimension.

ἐπὶ ... ἦκεν: episk tmesis af ἐφῆκεν > ἐφίημι: sender, men her nærmest i en betydning svarende til 'slipper løs på', cf. **Campbell**: "Europa's dream may be 'sweet', but it is also unsettling. It is relevant to remember also that in Greek literature at large love is something imposed or inflicted on one by a higher power. Translate then 'send upon' rather than simply 'send to'." **Meisling** oversætter 'sendte til'.

γλυκύς, adj.: sød (ofte med en erotisk undertone, ligesom når vi siger 'den søde kløe' og mener 'erotisk længsel'; i *Afroditehymnen* hedder det om Afrodite at hun "vækker en sødmefuld længsel hos guder" = γλυκὺν ἴμερον, og her tænkes der oplagt på erotisk længsel). **Campbell**: "Europa is frightened by the dream; but she is also made to conceive a positive (and pleasurable) 'desire' (v. 25) which finds fulfilment in sexual union with Zeus."

ὄνειρος, ὄ: drøm.

νυκτὸς ὅτε = ὅτε νυκτὸς. νυκτὸς er partitiv gentiv til τρίτατον λάχος.

λάχος, τό: **Campbell**: "λάχος = something apportioned, allotted (λαγχάνειν, aor. λαχεῖν), here one of the 'watches' of the night." **Meisling** oversætter med 'Deel'. Den episke digtning benyttede en tredeling af såvel nat som dag; 'nattens tredje del' er altså hen mod daggy. ἴσταμα: det normale ord for et tidsrums begyndelse: 'sætter ind'.

ἐγγύθι, adv.: nær.

ἡώς, ἡ = ἔως: dagning, daggy.

ὑπνος, ὄ: søvn.

γλυκίων: komparativ til γλυκύς, adj.: sød. **BJ** 111.

μέλιτος: genitiv (andet sammenligningsled) af μέλι, τό: honning. Frasen γλυκίων μέλιτος er homerisk: *Il.* 1.249, 18.109.

βλεφάροισιν: dat. pl. af βλέφαρον, τό: øjenlåg (sædvanligvis i plur.). Lokativisk dativ: **BJ** 396.4.

ἐφίζω: sidder på. Cf. Hom. *Il.* 10.26: ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε.

λυσιμελής, adj.: som løsner lemmerne (i.e. gør dem afslappede). Ordet er homerisk, og bruges også hos Homer om søvn; ofte har ordet sexuelle konnotationer (**Campbell ad** vers 1). Se dog også Hom. *Il.* 23.62-3, om den dybt sørgende Achilleus, der falder i søvn ved kysten, hvor de brusende bøger brydes: εὔτε τὸν ὑπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ/ νήδυμος ἀμφιχυθεῖς ... πεδάα ... κατά = καταπεδάα > καταπεδάω: lænker, binder, fængsler.

μαλακῶ > μαλακός, adj.: blød, sart, mild, fin.

φάα > φάος, εος, τό: (dags)lys > øjets 'lys' > øjet.

δεσμῶ > δεσμός, ὄ: lænke. - μαλακῶ δεσμῶ:

Bühler: "Der Ausdruck ist eine Weiterbildung des homerischen μαλακῶ δεδμημένοι ὑπνω (*Il.* 10,2 u.ö.)." Om vers 4 siger **Hopkinson**: "Doubly

oxymoronic: sleep both loosens and binds, and his bond are soft ones."

εὔτε, temp. konj.: på den tid da/når. – εὔτε καί:
"a time when in addition ..." (**Campbell**).

ἀτρεκέων > ἀτρεκής, adj.: sand, sikker; **Meisling**
oversætter "vistindtræffende". – **Hopkinson**:
"dreams seen just before daybreak were thought
to be true ones."

ποιμαίνεται > ποιμαίνω: lader (en hjord =
ποίμνη) græsse. I medium, cf. **Bühler**:

"ποιμαίνεσθαι muss hier soviel heißen wie
"nach Art einer Herde umherschweifen", altså
'vandrer rundt som en (okse)hjord på græs'
(**Meisling**: 'sig tumle i Flok'). Cf. **Hopkinson**: "'is
roaming afield' – an apt metaphor, considering
the importance of cows and bulls in this poem (cf.
v. 82)." – **Campbell**: "Here 'roam abroad' might
be the meaning; but more likely 'roam the
pastures', feeding: dreams feed on human
consciousness."

ἔθνος, τό: folk, flok. **Campbell**: "There may be a
suggestion of 'class', 'category' or of 'nation'. But
the dominant image is one of a swarming mass."
ὄνειρων > ὄνειρος, ὄ: drøm.

6-10

τῆμος, temporal: 'at that hour' (**Campbell**). I
epikken korresponderer ordet ofte med et ἦμος.
ὑπωροφίοισιν > ὑπωρόφιος, adj.: under taget –
Hopkinson: "ὑπωροφίοισιν ἐνί ... δόμοισι = ἐν
ὑπερώϊοις, the women's quarters located upstairs,
'under the roof' (ὑπωρόφιος < ὑπό + ὄροφος,
with 'metrical lengthening')." **Campbell**:
"ὑπωροφίοισιν ... δόμοισι: A bedroom (situated
directly) under the roof (ὄροφος), i.e. the
Homeric ὑπερώϊον (cf. *Il.* 2.514) reached by a
staircase, though the poet does not find time later
on to mention Europa's descent.

ἐνί = ἐν.

κνώσσουσα > κνώσσω: sover, slumrer.

δόμοισι > δόμος, ὄ: bygning, hus. **Bühler**: "δόμος
ist hier = Teil eines Hauses, Zimmer, wie in der
Odyssee öfter vom ὑπερῶϊον der Penelope (1.330,
1.356 u.ö.); in Prosa δωμάτιον (*Lys.* 1.17, 1.24
u.ö.). Im griechischen Haus des 5./4. Jhs. scheint
sich die γυναικωνίτις im Normalfall parterre und
nur bei Raummangel im Obergeschoss befunden
zu haben: Moschos ist natürlich der epischen
Tradition verhaftet." **Campbell**: "δόμοισι: is here

an apartment, bedroom; a term applied to
Penelope's upstairs room in the *Odyssey* (1.330
etc), In Apollonios Rhodios of Medea's bedroom,
either in sing. (3.645, 723) or in plur. (3.835)."
παρθένος, ἡ: jomfru. – **Bühler**: "ἔτι παρθένος: Es
scheint sich um eine Variation des homerischen
παρθένος ἀδμής (*Od.* 6.109, 6.228) ... zu
handeln." **Campbell**: "ἔτι παρθένος: Cf. *Theoc.*
17.134. Instead of treading the obvious path of
slotting in an epithet for either Europa or Phoenix
at this point, Moschus directs our thoughts
towards the heroine's imminent abduction ... He
also has in mind Athena's words to the dreaming
Nausicaa in *Od.* 6.33: οὐ ... ἔτι δὴν ('for long')
παρθένος ἔσσειαι."

ὠίσατ' > ὄϊομαι: tror, forestiller mig, drømmer.
(Iota her mod sædvane kort).

ἡπειρούς > ἡπειρος, ἡ: fastland, verdensdel,
kontinent.

δοίαις > δοιοί, adj.: to.

εἶο: gen. sg. af det personlige pronomen for 3. ps.
sg. (**BJ** 356), der i det episke digtning også tjener
som reflektivt pronomen (**BJ** 357).

Ἀσίδα > Ἀσίς, ἴδος, adj.: asiatisk.

ἀντιπέρην: **Hopkinson**: "elsewhere an adverb,
but here it must be a fem. Adj. (= ἀντιπεραῖαν)
used substantively."

φυή, ἡ: skikkelse, skabning.

ἔχον = εἶχον. - ἔχον δ': **Campbell**: "ἔχον δ'
changes reality ('continents') into illusion
('women'), the particle [sc. δέ] being the first of a
run carrying us through the dream-events and
even its immediate sequel."

οἶα γυναικες: **Hopkinson**: "Moschus has
borrowed the expression from Apollonios
Rhodios 4.1189 αἰ δὲ πολυκμήτους ἔανους
φέρων, οἶα γυναικες, where οἶα has its idiomatic
meaning 'as X tend to'; but in adapting the phrase
Moschus has integrated it into the syntax of the
sentence so as to mean 'they had an appearance
like women' (sc. ἔχουσι). One would have
expected οἶην or γυναικῶν."

Ξένης > Ξένη, ἡ: fremmed kvinde (**Campbell**:
"'foreign woman', 'female stranger'").

μορφή, ἡ: form, skikkelse.

ἔχεν = εἶχεν.

ἐώκει: præf. til ἔουκα: ligner, ser ud som + dat.
(Verbets stamme er *weik-, *woik-, *wik-; prf.

dannes af o-trinnet: **we-woik-a* > ἔοικα. For dannelsen af prf. præt., se **Hynding** 127.3).

11-15

ἐνδαπίη > ἐνδάπιος, adj.: indfødt (altså asiatisk).
καὶ μᾶλλον: **Campbell**: "'and (so) she was clinging (all the) more to her daughter'; this last point is clarified at once in verse 12: the place in which one is born (we have already been told that she is a 'continent') can be one's 'mother', μήτηρ, and 'nurse', τιθήνη, τροφός."

ἔης > ἔός, poss. pron.: sin (**BJ** 358.3).

περιόσχετο > περιόσχομαι: holder om, omfavner, beskytter + gen.

κούρη, ἡ: pige, datter.

φάσκειν > φάσκω: siger hele tiden (**Campbell**: "kept declaring, saying repeatedly how...").

μιν: se **BJ** 356.1.

ἔτικτε > τίκτω: føder. (**Hopkinson**: "the imperfect of this verb is often found where one would expect the aorist.").

ἀτίτηλε > ἀτιτάλλω: opfoster (**Campbell**: "ἔτικτε ... ἀτιτάλλε: 'she was the one who bore her and the one who (lovingly) reared/nursed her'. The imperfects dwell on the *continuing* role of the 'native woman' as Europa's mother and nurse. The variant reading ἀτίτηλε, adopted by the Budé and Oxford editors, is certainly wrong.").

κρατερήσι > κρατερός, adj.: stærk.

βιωμένη: **Campbell**: "'applying force, violence'." **Hopkinson**: "formed from βιάω by analogy with e.g. μνωόμενος which is derived from μνάομαι by (1) contraction (μναόμενος > μνώμενος), (2) 'diectasis', addition of a vowel to restore the original scansion." Diectasis: **BJ** 374. - βιάω: anvender magt, kraft, vold.

παλάμησιν > παλάμη, ἡ: hånd, næve.

εἴρυν > εἰρύω: trækker, drager til mig (**Hopkinson**: "imperfect of attempted action ('conative')").

ἀέκουσαν > ἀέκων, adj.: uvillig, modvillig (**Campbell**: "After the βιωμένη sequence one expects the opposite.").

μόρσιμος, adj.: skæbnebestemt (konstruer ἐκ Διὸς αἰγίοχου som agens til den passive ide i adjektivet).

εἶο: se **BJ** 356.1. Konstrueres med γέρας ("hendes hædersgave").

αἰγίοχου > αἰγίοχος, adj.: som holder Aegis (**Campbell**: "The aegis serves to symbolise Zeus' absolute authority").

γέρας, τό: hædersgave.

ἔμμεναι = εἶναι.

16-20

στρωτῶν > στρωτός, adj.: (op)redt.

λεχέων > λέχος, τό: seng, leje.

θόρε > θρώσκω: springer.

δειμαίνουσα > δειμαίνω: er frygtsomt, skræmt, bange.

παλλομένη > πάλλομαι (πάλλω): bæver, banker (+ henseendets akk.).

κραδίη, ἡ: hjerte.

ώς: 'som'.

τὸ ... ὄνειρον [ordet er her neutrum]: **Hopkinson**: "the definite article is separated from its noun, and at first sight seems to be a relative referring to the previous sentence. Such separations are frequent in Hellenistic poetry."

ὑπαρ, τό: et sandt syn (som man ser det når man er vågen). **Hopkinson**: "ὡς ὑπαρ: she regarded it as real."

ἔζομένη > ἔζομαι: sidder, sætter mig.

ἐπί: om udstrækning i tid.

δηρός, adj.: lang (**Campbell**: "supply χρόνον, 'for a long time'").

ἀκήν, adv.: stille. **Hopkinson**: "in Homer, ἀκήν is an adverb, and it may be so here (cf. εὔ ἔχειν); but Hellenistic poets may have considered it a noun."

Campbell: "In Homer ἀκήν is an adverb; so possibly here, though perhaps it was designed to represent σιγήν ἔχειν."

εἰσέτι, adv.: endnu, stadig(væk).

πεπταμένοισιν > πετάννουμι: åbner (**Campbell**: "'opened wide', 'wide open'").

ὄμμασιν > ὄμμα, τό: øje.

εἶχε: i.e. hun 'havde' stadig dem begge 'for sit vidtåbne blik' *vel sim.*; **Meisling**: thi klarligt hun skued'/ Begge de Qvinder endnu at staae for de spilede Öine.

ὀψέ, adv.: endelig, til sidst.

δειμαλέην > δειμαλέος, adj.: frygtsom.

ἀνεvéικατο > ἀναφέρομαι: "'fetch/draw up' the voice from deep within one" (**Campbell**). Form: uaugmenteret aorist medium.

αὐδή, ἡ: tale, stemme.

21-25

φάσματ' > φάσμα, τό: (drømme)syn.

ἐπουρανίων > ἐπουράνιος, adj.: himmelsk.

προΐηλεν > προϊάλλω: sender. – *ad vers 21*:

Campbell: "Europa is frightened, but does not express her alarm in strong or even particularly explicit language. τοιάδε, 'such as these', can bear the sense 'of such a fearful kind'; φάσματα, 'visions', often 'frightening/ominous (dream-)visions'."

ποῖοι: "'what sort of?', 'what is the meaning?'"

Meisling: Hvad betyder den selsomme Dröm?

στρωτῶν > στρωτός, adj.: (op)redt.

λεχέων ὕπερ: **Campbell**: "i.e. ὑπὲρ λεχέων, usually translated (lying) 'on', 'upon'. Perhaps, but there is another possibility. Dream-figures regularly appear at a point above the place where the dreamer is lying supine. Indeed the whole scene is enacted not alongside Europa as she lies in bed, but 'above' her, in the 'detached' world of the dreamer. The figures then are imagined as hovering, poised 'over' the bed in which she slumbers."

θαλάμοισιν > θάλαμος, ό: soveværelse.

κνώσσουσιν > κνώσσω: sover, slumrer.

ἀνεπτοίησαν > ἀναπτοιέω: skræmmer op –

Hopkinson: "πτο(ι)έω is very often used of sexual excitement, and ἀν. may well have sexual overtones here (cf. 25 πόθος): the dream was, after all, inspired by Aphrodite." **Campbell**:

"ἀνα- denotes the act of stimulating, arousing: (a) acute alarm and (b) strong sexual passion; note 'bed' and 'bedroom' in the previous line."

τήν: relativ.

εἴσιδον > εἰσοράω: ser.

ὑπνώουσα > ὑπνώω: sover.

ὡς: de to ὡς'er i vers 25 er exclamatoriske (hvor!),

mens ὡς'et i vers 26 er kompartativt (som).

πόθος, ό: længsel.

26-30

ἀσπασίως, adv.: med glæde.

ὑπέδεκτο > ὑποδέχομαι: tager mod, hilser velkommen.

σφετέρην > σφέτερος, poss. pron. for 3. sg.: sin egen.

ἴδε (όράω): 'så på'.

παῖδα: 'datter' (hvilket fremgår af σφετέρην).

μάκαρες > μάκαρ, αρος, adj.: salig, lykkelig (om guderne).

κρήνειαν: aor. opt. 3. pl. af κραίνω: opfylder. (Sigmatisk aorist med bortfald af sigma + erstatningsforlængelse; se BJ 177h).

ἀνόρουσε > ἀνορούω: springer op, rejser mig.

ἐπεδίξεσθ' > ἐπιδίξομαι: leder efter, opsøger.

ἤλικας > ἤλιξ, ικος, adj.: jævnaldrende.

οιέτας > οιέτης, adj.: lige mange år gammel –

forlægget her synes at være *Odysseen* 6.23: ἢ οἱ ὀμηλική μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ; **Bühler** siger: "in θυμήρεας erkennt man leicht κεχάριστο δὲ θυμῷ; ἤλικας οἰέτας ist pleonastische Wiedergabe von ὀμηλική. Nur εὐπατερείας ist hinzuerfunden. Die Adjektive werden ihrerseits wiederum fast alle Homer verdankt: alle kommen bei Homer auch an gleischer Versstelle vor."

θυμήρεας > θυμήρης, adj.: hjertenskær.

εὐπατερείας > εὐπατέρεια, adj.: af ædelt fædrene ophav, ædel, fornem. *Ad vers 29*: **Hopkinson**:

"Here Moschus produces a stately crescendo-effect with words of 3, 4, 4 and 5 syllables."

τήσιν: relativ.

συνάθυρεν > συναθύρω: leger med + dat.

χορός, ό: (kor)dans.

ἐντύνοιτο > ἐντύνω: med.: gør mig klar. Her bør formentlig læses en aorist optativ snarere end en imperfektiv, cf. **Campbell**: "The incongruity of the aorist optative [i dette vers] on the one hand is only apparent, since the *prior* activity of instituting/staging/organising is implicit in the word." - ἐς χορὸν ἐντύνοιτο = 'to perform in the dance' (**Campbell**).

31-35

φαιδρύνουτο > φαιδρύνω: gør ren.

χρόα: poetisk akk. til χρώς, ό: hud.

προχοῆσιν > προχοή, ἦ: strømmende vand.

ἀναύρων > ἄναυρος, ό: flod.

λειμώνος > λειμών, ῶνος, ό: eng.

εὐπνοα > εὐπνοος, adj.: velduftende.

λείριον, τό: lilje.

ἀμέργω: plukker.

οἱ: pers. pron. for 3. sg. (dativ).

αἰψα, adv.: snart.

φάανθεν (homerisk) = ἐφάνθησαν (φαίνω).

ἀνθοδόκος, adj.: til blomster, blomster-.

τάλαρος, ό: kurv.

ποτί = πρόσ.

δέ: er her at skandere som tung, se **BJ** 327.6b.

λειμώνας > λειμών, ὠνος, ὄ: eng.

ἀγχιάλους > ἀγχιάλος, adj.: nær havet.

Adjektivets emfatiske placering drager opmærksomheden mod havet, ad hvilket Zeus snart vil bortføre ungmoden.

ὅθι, adv.: hvor.

τ': det episke generaliserende τε ('hvor de jo plejede'); se **BJ** 415.9.

ὀμιλαδόν, adv.: i flok.

ἡγερέθοντο > ἡγερέθομαι (episk biform til ἀγείρομαι): samles.

36-40

τερπόμεναι > τέρπομαι: nyder, glæder mig, fornøjes.

ῥοδέη > ῥόδεος, adj.: rosen-, af roser.

φυή, ἦ: vækst, bevoksning; φυή ῥοδέη = rosenbevoksning, dvs. roserne på engen. Rosen er kærlighedens blomst i græsk tankegang.

κύματος > κύμα, ατος, τό: bølge.

ἤχη > ἤχή, ἦ: lyd, 'brusen'. Vers 36 i **Meislings** oversættelse: Glædende sig ved de Rosers Væxt, og de brusende Bølger.

χρύσεος, adj.: gylden, af guld.

τάλαρον > τάλαρος, ὄ: kurv.

φέρην: uaugmenteret præteritum.

θηητός (=θεατός), adj.: beundringsværdig, værd at se.

θαῦμα, τό: under, mirakel.

πόνος, ὄ: resultatet af ens anstrengelser;

Meisling: et möisomt Værk af Hephaistos.

Ἥφαιστοιο: episk genitiv (**BJ** 335.1).

Λιβύη: Europas mormor. **Hopkinson**: "Moschus' account presupposes the following family-tree: Inachus > Io + Zeus > Epaphus (+ Memphis) > Libye + Poseidon > Phoenix + Telephassa > Europa + Zeus (> Minos, Rhadamanthys, Sarpedon (?)).

Thus Europa's basket belonged to her grandmother Libye, who was raped by a god and gave her name to Libya; and it depicted the rape by a god of her grandmother Io, eponym of Ionia. Europa inherits not only the basket, but also the experiences depicted on it."

πόρε > πόρω: giver.

δῶρον, τό: gave.

λέχος, τό: leje, seng – 'da hun gik til Poseidons leje': i.e. da guden voldtog hende.

Ἐννοσιγαίου: Poseidon.

ἦεν > εἶμι (**BJ** 381).

περικαλλεί > περικαλλής, adj.: skøn, smuk, dejlig.

Τηλεφάασση: Europas mor.

41-45

ἦτε: relativ.

οί: dat. af det pers. pron. for 3. sg (**BJ** 356).

αἵματος > αἶμα, ατος, τό: blod.

ἔσκεν: **BJ** 380.

ἀνύμφω > ἄνυμφος, adj.: ugift (i en vis forstand skal Europa snart fejre 'bryllup', cf. vers 165).

περικλυτός, adj.: vidt berømt (til dels jo fordi det var et værk af Hephaistos himself).

ᾠπασε > ὀπάζω: giver.

ἐν τῷ: "på den", altså på kurven.

δαίδαλα > δαίδαλον, τό: 'kunstfærdig udsmykning' (her figurativ og narrativ).

Meisling: Anbragt var med en sindrig Klygt heel kosteligt Kunstværk. **Campbell**: "δαίδαλα πολλά: δαίδαλα here are 'intricate motifs', 'elaborate ornamentation' fashioned by a master-craftsman. Moschus eschoes Hes. *Theog.* 581, describing a metal headband made by περικλυτός Hephaestus, τῆ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά τετεύχατο, θαῦμα ιδέσθαι (cf. *Eur.* 38) [Lene Andersen: mange kunstfærdige ting var der udført, et under for øjet], but note also ἐν ... δαίδαλα πολλά of the shield made by Hephaestus in *Il.* 18.481-2 then ἐν μὲν ... etc." τετεύχατο: 3. pl. prf. præt. af τεύχω: udfører, laver. Se **BJ** 364.4.

μαρμαίροντα > μαρμαίρω: stråler, blinker, funkler.

ἐν: "på den", præpositionen brugt adverbialt, "dér".

ἔην = ἦν. **BJ** 380.

χρυσοίο: episk genitiv (**BJ** 335.1) af χρυσός, ὄ: guld.

τετυγμένη > prf. med. ptc. af τεύχω: udfører, laver. Se **Basis** 6.6.6.

Ἰναχίς: Inachos-datteren. **Campbell**: "Ἰναχίς: 'daughter of Inachus': Inachus is important, as he is the father at the head of the family-tree stretching to the sons of Europa; more specifically, like Europa Io is εὐπατέρεια (51) and worthy of a god's attention. The patronymic is certainly not 'purely ornamental'."

Ἰώ: Io. **Hopkinson**: "Io, daughter of Inachus, great-great-grandmother of Europa, was an Argive priestess of Hera. Zeus desired her and metamorphosed her into a cow to escape his wife's notice. But Hera requested the cow as a gift, and set many-eyed Argus to keep watch over her. Argus was killed by Hermes, and the peacock arose from his blood; in revenge Hera tormented cow-Io with a gadfly, which drove her to Egypt via the Bosphorus and the Ionian sea. There Zeus touched her and restored her true form; from the touch she conceived Epaphus (<ἐπαφάω). A version of the story is told by Ovid, *Met.* 1.583-754."

εἰσέτι, adv.: endnu, stadig(væk).

πόρτις, ιος, ἦ: kvie.

ἐοῦσα = οὔσα.

φυήν > φυή, ἦ: skikkelse, skabning.

γυναίην > γύναιος, adj.: kvinde-.

46-50

φοιταλέη > φοιτάλεος, adj.: som farer løbsk om;

Campbell: "wandering/ranging in a mad frenzy/distractedly"; **Meisling**: Vildsom i Hu.

πόδεσσιν: kunstig dat. pl. af πούς, ποδός, ό: fod. Se **BJ** 337.

άλμυρά > άλμυρός, adj.: salt, hav-.

κέλευθα > κέλευθος, ἦ men τὰ κέλευθα i plur. (heteroklit, cf. **BJ** 67): vej. άλμυρά ... κέλευθα,

Meisling: Bölgernes Saltvand.

νηχομένη > νήχομαι: svømmer.

ικέλη > ἴκελος, adj.: lig + dat. **Campbell**:

"νηχομένη ἰκέλη: the hiatus is only apparent, as ἴκελος is digammated. 'Resembling one in the act of swimming', i.e. conveying the impression that she was *actually* swimming and was not merely so represented by the artist."

κυάνου > κύανος, ό: 'mørkeblå emalje'.

ἐτέτυκτο: prf. præt. med. af τεύχω: udfører, laver. θάλασσα, ἦ: havet.

δοιοῦ > δοιός, adj.: dobbelt, men her 'begge'.

Campbell: "δοιοῦ αἰγιαλοῖο: means 'two/twin coasts'." **Hopkinson**: "Io is shown passing through the Bosphorus, whose etymology is hinted at in the words ποντοπόρον βοῦν; on both shores (δοιοῦ ... αἰγιαλοῖο) stand amazed onlookers. Elsewhere in Greek sing. δοιός = 'double', not 'both'; but in all other respects Hermann's

emendation is perfect, restoring both visual and logical sense."

ἔστασαν > ἴστημι: står.

ύψοῦ, adv.: højt oppe.

ὀφρύσιν > ὀφρύς, ύος, ἦ: øjenbryn; bruges også, som Berg siger, om "enhver ophøjet Rand, Bjærgryg, Høj, Brink"; ligesom vi siger "skovbryn", siger Moschos altså her "kyst-/strandbrynene" om kystlinjerne, der står op på hver sin side af Bosphoros: ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο: 'kyst-/strandbrynene'.

αἰγιαλοῖο > αἰγιαλός, ό: kyst, strand.

φῶτες > φώς, φωτός, ό: mand, menneske.

ἀολλήδην, adv.: i hobevis.

θηεῦντο > θηέομαι: betragter forundret.

ποντοπόρος, adj.: havfarende.

βοῦς, ἦ: kvie, ko, okse. **Hopkinson**: "ποντοπόρον

βοῦν: a piquant etymological play on the Homeric formula ποντοπόρος βοῦς."

ἐν: "på den", altså fremstillet figurativt på kurven.

ἐπαφόμενος > ἐπαφάομαι: berører + gen.

ἠρέμα(ς), adv.: blidt.

51-55

πόρτιος > πόρτις, ιος, ἦ: kvie.

Ἰναχίης > Ἰνάχιος, adj.: inachisk, altså 'som er datter af Inachos'.

ἑπταπόρω > ἑπτάπορος, adj.: med syv munding.

Νεῖλω > Νεῖλος, ό: Nilen.

βοός: genitiv af βοῦς, ἦ: kvie, ko, okse.

εὐκεράοιο > εὐκέραος, adj.: med dejlige horn.

μετάμειβε > μεταμείβω: forvandler til, omskaber til.

ἀργύρεος, adj.: af sølv.

ἔην = ἦν. **BJ** 380.

ρόος, ό: strøm.

πόρτις ιος, ἦ: kvie.

χαλκείη > χάλκειος, adj.: af bronze.

ἀμφί, adv.: rundt omkring.

δινήεντος > δινήεις, εντος, adj.: rund, rundet.

στεφάνη, ἦ: rand, munding.

ταλάροιο > τάλαρος, ό: kurv.

56-60

Ἑρμείης: Hermes. **Hopkinson**: "according to some accounts it was by killing Argus that Hermes earned his epithet Ἀργειφόντης."

ἤσκητο > ἀσκέω: udfører kunstfærdigt.
πέλας, adv. + dat.: nær
οἶ: dat. af pers. pron. for 3. sg. Se BJ 356.
ἐκτετάνυστο > ἐκτανύω: udstrækker
(ἐκτετάνυστο: 'lå udstrakt').
Ἄργος: **Hopkinson**: "Io, daughter of Inachus, great-great-grandmother of Europa, was an Argive priestess of Hera. Zeus desired her and metamorphosed her into a cow to escape his wife's notice. But Hera requested the cow as a gift, and set many-eyed Argus to keep watch over her. Argus was killed by Hermes, and the peacock arose from his blood."
ἀκοιμήτοισι > ἀκοίμητος, adj.: søvnløs ('utrættelig'). **Campbell**: "ἀκοιμήτοισι: On the face of it 'unsleeping', with reference to his constant vigil (in Bacch. 19.23 Argus is termed ἄκοιτος). But there is perhaps another level of meaning: κοιμάσθαι and related words commonly denote the *sleep of death*, and Argus' eyes in the event do live on in the 'eyes' of the peacock."
κεκασμένος > καίνυμαι: er udsmykket med.
ὀφθαλμοῖσι > ὀφθαλμός, ó: øje.
φοινήμεντος > φοινήμεντος, adj.: dybtrød.
αἵματος > αἷμα, ατος, τό: blod.
ἐξανέτελλον > ἐξανatéλλω: vokser frem.
ὄρνις, ὄρνιθος, ὄ/ή: fugl.
ἀγαλλόμενος > ἀγάλλομαι: fryder mig skydende over + dat.
πτερόγων > πτέρυξ, υγος, ή: fjer, vinge.
πολυανθεί > πολυανθής, adj.: rigt blomstret, vidunderligt mangefarvet.
χρoυή, ή: farve, her: farvepalet. Det var en påfugl, der voksede frem af Argos' blod.
τάς = (hale)fjerene.
ἀναπλώσας > ἀναπλώω: spreder ud, folder ud.
Campbell: "I take the fanning out of the tail to be compared to the spreading of a ship's sails."
ὠσεῖ = "ligesom".
τε: generaliserende (episk).
ὠκύαλος, adj.: havsnap.
νηϋς = ναϋς, ή: skib.

61-65

περίσκεπε > περισκέπω: dækker rundt om, omgiver.
χείλεα > χεῖλος, τό: læbe

ταρσοῖς > ταρσοί, οί: **Hopkinson**: "ταρσοῖς: originally ταρσός was a flat basket for drying (τέρσομαι) cheeses; but the word came to be applied to a variety of flat, outstretched objects."
Her = hale(fjerene).

περικαλλέος > περικαλλής, adj.: skøn, overmåde smuk.

λειμώνας > λειμών, ὠνος, ó: eng.

ἀνθεμόεντας > ἀνθεμοίεις, adj.: blomster-, blomsterrig, blomsterprydet.

ἵκανον > ἱκάνω: når (frem) til, kommer til.

ἄλλη ἐπ' ἄλλοίοισι: se **Smyth** 1274: "ἄλλος followed by another of its own cases [som her] or by an adverb does not require the second half of the statement to be expressed: ἄλλος ἄλλα λέγει *one says one thing, another (says) another.*" -

ἄλλοῖος, adj.: af en anden art, forskellig.

ἄνθεσι > ἄνθος, εος, τό: blomst.

ἔτερον > fryder, fornøjer, glæder. De 'frydede sindet over (epi)'" forskellige blomster hver især.

Meisling: Mored' de Piger ved Blomsterne sig, og enhver ved sin egen, egt.: een morede sig med een slags blomster, andre ved andre slags. **Campbell**: "The girls took interest in various species."

νάρκισσον > νάρκισσος, ó: narcissosblomsten (Demeters og Persefones yndlingsblomst). I *Demeterhymnen* (6-8) findes en lignende blomsterkatalog, som den vi her bevæger os ind i hos Moschos: "Ude på engen hun plukkede markhyacinther og iris, / roser og krokus og skønne violer, de dejligste blomster. / Gaia nu snildt en narcissus lod spire for pigen at dåre."

Campbell: "It cannot be a coincidence that Moschus has exactly *reversed* the order of the five flower-types offered by the hymn, or that he has worked in an (elaborate) interruption at 66-7 to match the (curt and heavy-handed: oral-based?) interruption in *Dem.* 7."

ἐύπνοος, adj.: velduftende.

ύάκινθος, ὄ/ή: hyacinthblomsten.

66-70

ἴον, τό: viol.

ἔρπυλλος, ὄ/ή: en art timian.

ἀπαίνυτο > ἀπαίνυμαι: plukker.

ἔραζε, adv.: egt. på jorden, til jorden, men her må det snarere betyde: (ud)over jorden. **Bühler**:

"ἔραζε: Das Wort steht im Hexameter immer am Versende. Die Bedeutung kann, wenn θαλέθεσκε

V. 67 rigtig ist, nur sein "auf der Erde". Dieser Gebrauch ist bei ἔραζε sonst nicht belegt. Aber an sich is der Vorgang nicht ungewöhnlich, dass ein Ortsadverb, das ursprünglich die Richtung angab, später die Lage bezeichnen kann." **Hopkinson:** "elsewhere ἔραζε is an adverb of motion, 'to the ground'; but here it must = 'on the ground'. χαμᾶζε, too, is found with no idea of motion."

Campbell: " ἔραζε normally means 'to the ground'; here 'over the ground': motion is really implied since the flowers by their vigorous growth (θαλέθεσκε) spread out and carpet the ground."

λειμώνων > λειμών, ὠνος, ὄ: eng.

ἐαροτρεφίων > ἐαροτρεφής, adj.: forårsfostret, forårsfødt, forårs-. **Meisling:** de vaarligt prydede Enge.

θαλέθεσκε: iterativ præteritum af θαλέθω: blomstrer. **Campbell:** "here lit. 'kept ...', stressing the fact that the supply of flowers for picking was constantly being renewed. This iterative/frequentative form, like most others in the poem and in Hellenistic poetry at large, has no known precedent." Se **BJ** 369.

πέτηλον, τό: egt. blad, her: blomst. **Hopkinson:** "πέτηλα: like φύλλα, this word for 'leaves' can occasionally mean 'flowers' (not mentioned in LSJ)."

αὔτε, partikel: igen (udtrykker fortsættelse).

ξανθοῖο > ξανθός, adj.: gulgylden.

κρόκος, ὄ: safranblomsten.

θυόεσαν > θυόεις, adj.: velduftende.

ἔθειρα, ἦ: blomst.

δρέπτον > δρέπω: plukker.

ἐριδμαίνουσαι > ἐριδμαίνω: kappes.

μέσσησιν: suppler et ἐν fra vers 71; 'midt blandt dem'.

ἄνασσα, ἦ: prinsesse.

ἀγλαΐη, ἦ: pragt.

πυρσοῖο > πυρσός (= πυρρός), adj.: ildrød.

ῥόδον, τό: rose ('den ildrøde roses pragt' = en prægtig, mørkerød rose; **Meisling:** den ildrødtstraalende Rose). **Hopkinson:** "The rose was queen among flowers, and a symbol of love. Europa stands out among (69 μέσσησιν) her companions like the rose amongst other flowers. In plucking the rose she prefigures her own ravishment. At Eur. *Helen* Helen is snatched while gathering roses." **Campbell:** "Commonly a

symbol of love, particularly among Hellenistic poets and their successors. It is a flower sacred to Aphrodite, and it is she who has set the present train of events in motion." **Bühler:** "... schon Sappho hatte nach dem Zeugnis des Philostratos ep. 51 die Schönen mit einer Rose verglichen." λέγουσα > λέγω: samler.

71-75

οἶα: ligesom, præcis som (til indledning af sammenligning). I *Odysseen* 6.102-9 sammenlignes (den kyske?) Nausikaa med den kyske gudinde Artemis: "Ret som naar Artemis vandrer paa Fjeld med Kogger og Bue,/ Enten paa høien Taygetos's Tind, eller paa Erymanthos, Glad ved den lystige Jagt efter springende Hjort eller Vildbas;/ Trindt hende landlige Nymphes, Aigidebeherskerens Døtre,/ Hoppe saa lystelig om, og hjertelig Leto sig fryder,/ At over Alle hun hæver sig høit med Hoved og Aasyn,/ Let i Hoben at skjelne, hvor fagre de andre saa ere;/ Saa fremstraaled [μετέπρεπε] i Ternernes Kreds den uskyldige Jomfrue" (Wilster). Moschos har givet haft denne berømte sammenligning i tankerne, men ved at vælge Afrodite frem for Artemis lægger han en stærkt erotisk undertone ind i sit digt. –

Hopkinson: "This simile reinforces the erotic overtones of 69-71. It is inspired by *Od.* 6.102-9, where Nausicaa amongst her handmaidens is comparted to Artemis with her band of nymphs. The adaption of Homer's chaste simile to a suggestively erotic one is pointed." **Χαρίτεσσ:** Chariterne, tre døtre af den højeste gud Zeus, gudinder for vidunderlige ting som fx charme, ynde og skønhed, hvilket også fremgår af deres navne Aglaia (Glans), Eufrosyne (Glæde) og Thalia (Blomstring). De har ingen selvstændig mytologi, men færdes sammen med kærlighedsgudinden Afrodite, ved hvis fødsel de var til stede; de er også tæt forbundet med blomster, særligt roser. I hellenistisk tid (323-31 f.Kr.) skabte en billedhugger en berømt og populær skulpturgruppe, der viste de tre chariter nøgne, et motiv som nyklassicistiske billedhuggere som Antonia Canova og Bertel Thorvaldsen også har fremstillet i berømte grupper. Chariterne kaldes også 'gratierne'. διέπρεπεν > διαπρέπω: står frem blandt, skiller mig ud blandt. – **Campbell:** "διέπρεπεν: The

bautiful Europa 'stood out prominently, sharply in a blaze of colour (v. 70). No doubt Moscgus has in mind a pictorial representation of a resplendent Aphrodite with charites in the background.

διαπρέπειν is not common in verse ... Epic regularly employs μεταπρέπειν."

Ἀφρογένεια: **Hopkinson**: "Aphrodite, born from the foam (ἀφρός) produced when Cronus cast into the sea the genitals of his castrated father Uranus." **Bühler**: "Vorbild für den Vergleich zwischen Europa unmittem ihrer Gespielinnen und der von Chariten umgebenen Aphrodite is Od. 6, 102ff., wo Nausikaa mit der von Nymphen geleiteten Artemis verglichen wird, Wichtiger als dass Artemis gegen Aphrodite ausgetauscht und die breite Ausführung bei Homer zu einem Kurzgleichnis zusammengezogen ist – dies entsprechend dem geringeren Umfang des Epyllions – scheint die Art und Weise zu sein, in der Moschos das Gleichnis im Zusammenhang der Erzählung verwendet. Zwar hat er soviel mit Homer gemeinsam, dass das Gleichnis Kulmination und Abschluss der Szene "Europa (bzw. Nausikaa) und ihre Mädchen" ist. Aber während bei Homer die folgende Begegnung mit Odysseus erst umständlich durch das Eingreifen der Athena in Gang gebracht und damit das Artemis-Gleichnis ab- und aufgelöst wird, fügt sich bei Moschos der Wechsel des Blickpunktes auf Zeus so unmittelbar and das Bild der zu Aphrodite erhöhten Europa an, dass Zeus, indem er Europa erblickt, sie gleichsam so sieht, wie der Dichter sie durch das Gleichnis – wir sehen nun: nicht nur für den Leser, sondern eigentlich für Zeus selbst – geschmückt hat. Damit ist dem Gleichnis eine neue Dimension hinzugewonnen." **δηρόν**, adv.: længe.

ἔμελλεν > μέλλω: skal + inf. **Campbell**: "We have here an example of epic 'foreshadowing' involving μέλλειν, 'be destined to'."

ιαίνω: deryder, glæder, fornøjer.

οὐδ' ἄρα: **Hopkinson**: "ἄρα: coneveys the sense 'as we now see in retrospect' – often thus with ἔμελλε = 'was not to'." **Campbell**: "The particle [sc. ἄρα] indicates 'the realization after the event that an event was predestined'."

παρθενίην > παρθένιος, adj.: jomfru-

μίτη, ἦ: bælte.

ἄχραντος, adj.: ubesmittet.

ἔρυσθαι > ἔρυσμαι: bevogter, beskytter, bevarer.

ἦ γὰρ δὴ: **Campbell**: "gives the reason in the strongest possible terms; this particle-combination first appears in Hellenistic verse." **Meisling**: "Thi, da Kroniden fik *hende* at see ...".

ὡς ... ὡς: **Hopkinson**: "when ... then."

φράσασθ' > φράζομαι: ser, bemærker, iagttaget.

έόλητο: en perfektiv præf. af uvis afledning.

Scholiaster parafraserer det med ἐτετάρακτο (fra ταράσσω); her kan det altså oversættes med 'blev han bragt i sindsoprør' (**Meisling**: da traf det hans Hjerte).

ἀνώιστοισιν > ἀνώϊστος, adj.: uventet.

θυμόν: **Hopkinson**: "accussative of respect, probably to be taken with both έόλητο and ὑποδηθεις."

ὑποδηθεις > ὑποδαμάζω: undertvinger.

Campbell: "The image evoked is that of the breaking in, taming of animals, and the language of 75-76 is clearly geared to Zeus' imminent transformation."

βελέεσσι > βέλος, τό: pil (cf. βάλλω).

76-80

μούνη = μόνη (fra μόνος). **Campbell**: "The same could be, and was, said of Eros, but Moschus ignores Eros altogether in this poem."

Ζῆνα: akk. til Ζεύς. Også i *Afroditehymnen* 36-41 hører vi, at Afrodite er den eneste guddom, der kan få Zeus i sin magt: "Også den lynglade Zeus sig må bøje for Kypris' trolddom,/ Zeus, som er højest blandt guder og vises den højeste ære./ Ja, selv Kronions forstandige sind hun bedrog, når hun ville./ Sammen med jordiske kvinder hun førte letsindigt Kronion,/ uden at tænke på Hera, hans søster af fødsel og hustru,/ hun, der er skønnest blandt alle Olympens de fagre gudinder..."

δαμάσσαι > δαμάζω: betvinger.

δὴ γὰρ: **Hopkinson**: "δὴ γὰρ gives a strong emphasis, stressing the length to which Zeus was prepared to go." **Campbell**: "... here it [sc. partikelkombinationen δὴ γὰρ] backs up the general statement that even Zeus can be subdued by Cypris' arrows with an (astonishing) *particular* of Zeus' antics as a lover of a mortal woman."

ἀλευόμενος > ἀλεύω: afværger; medium: undgår.

Campbell: "present participle: 'in an effort to avoid'."

χόλος, ό: galde, vrede, had, fortørnelse.
 ζηλήμονος > ζηλήμων, adj.: misundelig, skinsyg, jaloux.
 παρθενική > παρθενική, ή = poetisk for παρθένος, ή: jomfru.
 άταλός, adj.: barnlig, ung, uskyldig, naiv.
Hopkinson: "'childish' or 'simple' seems to be the most likely translation of this adjective here ('young', 'gay', LSJ). The etymology is uncertain."
Campbell: "Whatever άταλός ... meant originally ..., the sense demanded here is in line with one of several ancient glosses, νήπιον [νήπιος, adj.: om Forstanden, barnlig, uerfaren (Berg)] i.e. *simlicam*, possessing a child-like innocence, naïve."
 νόος, ό: forstand, sind.
 έξαπατήσαι > έξαπατάω: narrer, besnærer, forfører.
vers 79: **Hopkinson**: "Three syntactically parallel main clauses, each longer than the last, give the line an animated rythm, reinforced by alliteration of κρύψε and τρέψε and anaphora of καί.
 κρύψε > κρύπτω: skjuler.
 κρύψε θεόν: **Hopkinson**: "a bold concretization, 'god' for 'godhead'." **Campbell**: "The sense is 'concealed the god', his divine form or divinity."
 τρέψε > τρέπω: forandrer, ændrer, skifter.
 δέμας, τό: skikkelse.
 γείνετο: her bør læses γίνετο (=έγγινετο) (se **Bühler ad loc.**), altså en imperfektiv præteritum. Cf. **Campbell**: "with the imperfect the narrator 'settles down', dwelling on the end result rather than on the phenomenon of transformation *per se*."
 ταῦρος, ό: tyr. (Altså ikke en hvilken som helst tyr!)
 οἶος, pron.adj.: sådan som; 'af den slags som'.
 σταθμοῖς > σταθμός, ό/σταθμά, τά: stald.
 ένιφέρεβεται > ένιφέροβμαι: fodres (*hapax*).

81-85

ώλκα: episk akk. til άλλάξ, ακος, ή: agerfure, plovfure.
 διατμήγω: skærer.
 σύρω: trækker, slæber.
 εύκαμπής, adj.: krum.
 άροτρον, τό: plov.
 ποιμνής > ποιμνη, ή: græssende flok kvæg.
 έπι: anastrofe: **BJ** 368; **Basis** E 8.1.
 βόσκειται > βόσκομαι: går på græs, græsser.

όστις: her skal måske læses μάστι, cf. **Hopkinson**: "the MSS read όστις; but οἶος όστις seems intolerable, especially considering the parallelism of 80 and 82. μάστι is by no means certain, and the correption of -ί is rather harsh; but it makes good sense and is palaeographically closer to όστις than other suggestions." - μάστι: dativ til μάστις, ιος, ή = μάστιξ, ιγος, ή: pisk. Men der er ikke enighed om denne emedation, og andre foretrækker et ord (fx) der betyder 'åg', hvilket vil være ironisk passende til en tyr under den erotiske tvangs åg (**Campbell**).
 ύποδηθείς > ύποδαμάζω: undertvinger.
 έρύω: trækker.
 πολύφορτος, adj.: tungt lastet, meget belæsset (**Meisling**: Dem, som drage i Aag den svært belæssede Lastvogn).
 άπήνη, ή: trækvogn, lastvogn.
 δέμας, τό: legeme, krop, skikkelse. **Campbell**: "'... the rest of his body was ... but', ehere we would say 'his whole body was ... with the exception of ... which'."
 ξανθόχροος, adj.: blond, gyldenbrun, lysskindet.
 έσκε: **BJ** 380.
 κύκλος, ό: cirkel, rund plet.
 άργύφειος, adj.: sølvhvid, strålende hvid.
 μέσσω = μέσω.
 μαρμαίρω: stråler, skinner, funkler.
 μέτωπον, τό: pande.

86-90

όσσε, τώ (dualis): øjne (her forbundet med et verbal i singularis, som hos Homer, fx *Il.* 12.466).
 ύπογλαύσσεσκε > ύπογλαύσσω: skinner, lyser under (dvs. under den sølvhvide plet i panden).
 ίμερος, ό: længsel, lyst, begær.
 άστράπτεσκειν > άστράπτω: udslynger et lyn, metaf. udstråler. **Hopkinson**: "Zeus is god of the lightning. His eyes flash forth ίμερος, which in turn kindles ίμερος in the onlookers (cf. 91). Often in Greek the eyes are described not only as the seat of love, but as the channel of its communication." **Campbell**: "Here the eyes are said to 'discharge lightning flashes of desire', that is, sexual desire is transmitted by the sexually desirable bull (ίμεροῖο 91) to the girls."
 Om de to verber på -εσκε i vers 86 siger **Campbell**: "The iteratives here could be purely 'descriptive'; but the idea may be that the

emission of light from the eyes is constant/intense.
"

ἴσα: **Campbell**: "i.e. perfectly symmetrical." -

ἴσος, adj.: lige, ens(artet).

κέρα: nom.pl. af κέρασ, τό: horn.

ἀνέτελλε > ἀνατέλλω: står op. **Hopkinson**:

"ἀνέτελλε καρήνου: 'rose from his head',

genitive of separation. ἀνατέλλω is used both for the rising of heavenly bodies and as a technical term for growing horns."

καρήνου > κάρηνον, τό: hoved.

ἄντυγος > ἄντυξ, υγος, ἦ: runding.

ἡμίτομος, adj.: halv, halvdelt (skåret i halve).

κεραῆς > κεράος, adj.: hornet.

ἄτε: ligesom.

κύκλα: nom. pl., om månen i tiltag.

σελήνη, ἦ: måne.

ἦλυθε: episk aorist.

ἐφόβησε > φοβέω: skræmmer (på flugt).

Campbell: "Not just 'frighten', but 'cause to flee in terror, as so often in Homer. ... Here is a randy bull with a difference. So far from making off, the girls actually want to get near enough to touch the creature."

φραυθεις: episk aorist passiv til φαίνω.

παρθενικάς > παρθενική, ἦ = poetisk for

παρθένας, ἦ: jomfru. **Campbell**: "Highlighted by its position and by the strong stop after it; 'virgins' but *not* scared off by a creature whose desire for sex is not in doubt."

ἔρωσ, ωτος, ό: lyst, længsel (også om sexuel lyst og længsel). **Campbell**: "ἔρωσ: 'passionate desire'; the word of course underlines the fact that they themselves were sexually aroused."

ἐγγύς, adv.: nær, tæt.

91-95

ψαῦσαι > ψάω: rører + gen.

ἰμερτοῖο > ἰμερτός, adj.: adjektivet er afledt af verbet ἰμείρω, længes efter, og betyder altså sådan noget som: der vækker længsel.

Hopkinson: "ἔρωσ and ἰμερτοῖο point the latent sexuality which characterizes this whole scene."

βοός: her: tyr.

τοῦ τ': **Hopkinson**: "The redundant 'epic' τε qualifying the relative - not a conjunction."

ἄμβροτος, adj.: udødelig, guddommelig.

ὄδμη (= ὀσμῆ), ἦ: duft. **Hopkinson**: "Gods are often described as accompanied by a divine fragrance."

τηλόθι, adv.: langt væk; her: "selv på lang afstand".

ἐκαίνυτο > καίνυμαι: overgår, er stærkere end + akk.

λαρός, adj.: behagelig, velduftende.

αυτμή, ἦ: lugt, duft.

προπάροιθε(v), adv. m. gen.: foran.

ἀμύμονος > ἀμύμων, adj.: herlig, prægtig.

οί: dat. af det personlige pronomen for 3. sg. **BJ** 356.

λιχμάζεσκε > λιχμάζω: slikker.

δέρη = δειρή, ἦ: hals, nakke.

κατέθελεγε > καταθέλω: fortryller. - **Campbell**:

"was breaking down her defences by casting a spell on her.*

κούρη, ἦ: **Campbell**: "No line-filler; 'young (unmarried) girl', an apt target for divinely induced bewitchment."

ἀμφαφάσκει > ἀμφαφάω: klapper, kæler for (også om sexuel samvær, fx hos Archilochos). ἠρέμα, adv.: blidt.

ἀφρός, ό: skum, fråde. **Campbell**: "Moschus is undoubtedly teasing the reader with ἀφρόν ... here: and gently with her hands the *semen* [so we must wonder at any rate]/ in abundance from - the mouth!"

96-100

πολλόν: **BJ** 351.

στομάτων > στόμα, ατος, τό: mund.

ἀπομόργνυτο > ἀπομόργνυμι: tørrer af.

κύσε > κύνεω: kysser.

μειλίχιος, adj.: mild. **Campbell**: "A μειλίχιον sound/utterance is one that is gentle on the ear, i.e. it has a soothing, calming, mollifying, even charming or enticing effect on the listener."

μυκήσατο > μυκάομαι: brøler. - I vers 97 leger Moschos med et homerisk vers, *Il.* 10.288: αὐτὰρ ό μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι, som han følger så langt som αὐτὰρ ό μειλίχιον μῦ-, og først afviger fra midt i et ord (μυ-κήσατο).

φαῖο: **Campbell**: "φαῖο is 2nd pers. aor. opt. middle of φάναι, the aorist suggesting an immediate and automatic reaction: 'you would think' or better, 'you would declare'.

κεν = ἄν.

αὐλός, ὁ: fløjte.

Μυγδονίου: **Hopkinson**: "Mygdonia was part of Phrygia; the Phrygian pipe was known for its low note. One suspects that the recondite adjective was chosen for its alliterative quality (97 μει-, μυ-, 98 Μυγ-, ἠπυ- etc.)."

ἦχος = ἠχή, ἦ: lyd.

ἀνηπύοντος > ἀνηπύω: skriger.

ᾠκλασε > ᾠκλάζω: (bøjer mig>) synker ned i knæ.

ποδοῖν: dualis, cf. **BJ** 338.

ἐδέρεκετο > δέρομαι: ser på, stirrer på. **Campbell**: "Not just 'look at' but 'stare hard at', 'eye intently'.

αὐχέν' > αὐχίν, ἔνος, ὁ: nakke, hals.

ἐπιστρέψας > ἐπιστρέφω: vender ('vender nakken til'; **Meisling**: Böied' saa Nakken omkring, og viste mod Ryggen den brede).

οἱ: dativ af det personlige pronomen for 3. sg (**BJ** 356).

πλατύς, adj.: bred.

δείκνυε > δείκνυμι: viser.

νῶτος, ὁ: ryg.

101-105

βαθυπλοκάμοισι > βαθυπλόκαμος, adj.: dybtlokket (i.e. med lange lokker af hår).

μετέννεπε > μετεννέπω: taler til.

παρθενικήσι > παρθενική, ἦ = poetisk for παρθένος, ἦ: jomfru.

φίλιαι > φίλιος, adj.: kære.

ὀμήλικες > ὀμήλιξ, ικος, ὁ/ἦ: jævnaldrende.

ὄφρ': episk final konjunktion.

ἔζόμεναι > ἔζομαι: sætter mig, sidder.

τερπώμεθα > τέρομαι: fornøjer mig.

δή γάρ: **Campbell**: "Very emphatic: she is absolutely sure – and absolutely wrong."

ὑποστορέσας > ὑποστορέννυμι: breder ud under, ofte om at 'rede seng' (og altså her sikkert valgt med et lystent glimt i øjet). **Campbell**: "Providing them with a flat (cf. πλατύ 100) smooth surface on which to perch. Europa is made to use a term associated particularly with the preparation of a bed for sleeping on (and for a Greek 'get a bed ready' as often as not denotes 'sleep with a partner')."

ἀναδέξεται > ἀναδέχομαι: tager mod.

οἷα τ': **Campbell**: "As often, = 'as one would expect from/ as would naturally be the case with

one who is' (-δέξεται implies a welcome, a warm reception)."

ἐνηής, adj.: mild.

πρηύς = πρᾶϋς, adj.: blid.

εἰσιδέειν: **BJ** 366.3, 374.3.

μείλιχος = μειλίχιος, adj.: venlig, sød, rar.

106-110

προσέοικα: ligner + dat.

νόος, ὁ: forstand (det at kunne tænke som et menneske).

οἱ: poss. dat. af det personlige pronomen for 3.sg. ἦντε, komparativ konj.: ligesom.

φωτός > φῶς, φωτός, ὁ: mand, menneske.

αἴσιμος, adj.: 'retskaffen'. **Campbell**: "= living up to/in accordance with what is right or moral, i.e. endowed with a moral sense, the power to

distinguish between right and wrong. ... Europa is harking back to her assessment in 104-5: There is nothing brutish about this animal. There is irony here of course (as there is in her closing words): the bull is nothing like a man, he is a god, with a god's code of 'morality'."

ἀμφιθέω: løber rundt om, omgiver. **Campbell**: "Europa is thinking of the 'aura' surrounding the bull."

μούνης = μόνης (μόνος).

ἐπιδεύεται > ἐπιδεύομαι: mangler + gen.

αὐδή, ἦ: evnen til at tale.

ἐφίζανε > ἐφιζάνω: sætter mig på.

μειδιόωσα > μειδιάω: smiler. Diektasis: **BJ** 374, **Basis** E 6.3.1.

μέλλεσκον > μέλλω + inf.: skal netop til at. Supplér ἐφιζάνειν.

ἄφαρ, adv.: hurtigt.

ἀνεπήλατο > ἀναπάλλομαι: springer op ('tyren' havde bøjet sig ned, cf. ᾠκλασε vers 99).

θέλεν > θέλω: vil, ønsker (også med sexuel konnotation).

ἀρπάξας > ἀρπάζω: røver. (Samme verbum bruges om Hades' rov af Persefone i *Demeterhymnen* 19, 81).

ὠκύς, adj.: hurtig.

πόντος, ὁ: hav.

ἴκανεν > ἰκάνω: kommer til, når til.

111-115

μεταστρεφθεῖσα > μεταστρέφομαι: vender mig om (og ser mig tilbage).

καλέεσκεν: "kaldte på ved navn", cf. **Campbell**: "καλέεσκεν: viz. by name (cf. e.g. *Od.* 12.249-50), not that any names are offered in this poem. Before Moschus the iterative had always to our knowledge been used of (habitually) calling a person/place by a *particular* name (*Il.* 6.402, 9.562)."

ὀρεγνυμένη > ὀρέγνυμι: rækker ud, rækker frem (medium = aktiv her).

κιχάνω: når, indhenter.

ἀκτάων > ἀκτή, ἡ: kyst, strand, strandbred.

ἐπιβάς > ἐπιβαίνω: 'm. gen.: når.

πρόσσω, adv.: fremad, videre, længere.

θέεν > θέω: løber, styrter, springer, farer afsted.

ἤυτε, kom. konj.: som.

δελφίς, ἴνος, ὄ: delfin. **Campbell**: "The dolphin is frequently a symbol of astonishing speed, in Pindar particularly (e.g. *Nem.* 6.64), cf. D'Arcy Thompson, *A Glossary of Greek Fishes*, 1947, 52; and it commonly transports humans, loved ones included, op. cit. 54-55."

χηλαῖς > χηλή, ἡ: klov.

ἄβρεκτοῖσιν > ἄβρεκτος, adj.: ikke våd, tør.

εὐρέα > εὐρύς, adj.: bred. Dette adjektiv bruges ofte om fx havet, men her altså om *bølgerne*, hvilket er lidt usædvanligt.

κύματα > κύμα, τό: bølge.

ἐρχομένοιο: en absolut genitiv uden udtrykt subjekt, "as he came" (**Campbell**).

γαληνιάσκει > γαληνιάω: bliver rolig, falder til ro, 'bliver havblik'.

116-120

κήτεα > κῆτος, τό: havdyr.

ἀμφίς, adv.: på begge sider.

ἄταλλε > ἀτάλλω: springer (muntert) omkring.

προπάροιθε, adv.: foran.

ποδοῖν: dualis, cf. **BJ** 338.

γηθόσυνος, adj.: glad.

οἶδμα, τό: havets svulmen og brusen; havdyb, havet. **Campbell**: "[I]t probably refers to the disturbance created in the water by the emerging dolphin."

κυβίστεε > κυβιστέω: springer.

βυσσόθε, adv.: fra dybet.

Νηρεΐδες: Nereider, dvs. døtre af havguden Nereus.

ἀνέδυσαν > ἀναδύομαι: dukker op, dukker frem, stiger op (aor. akt.).

ὑπέκ, præp. m. gen.: frem under.

άλός > ἄλς, ἄλός, ἡ: havet.

κητείοις > κήτειος, adj.: havdyrs-

νώτοισιν > νῶτος, ὄ: ryg.

ἐφήμεναι > ἔφημαι: sidder på.

ἐστιχῶντο > στιχάομαι: rykker frem i række og geled (som en eskorte af havnymfer på fx søhesteryg!).

βαρύδουπος, adj.: med et dybt drøn (der tænkes på lyden fra havets vand idet guden dukker frem).

ὑπέιρ, præp.: henover.

ἄλα > ἄλς, ἄλός, ἡ: havet.

Ἐννοσίγαιος: Jordrysteren (om Poseidon, der var ansvarlig for jordskælv).

121-125

κῦμα, τό: bølge.

κατιθύνω: jævner.

ἀλίης > ἄλιος, adj.: hav-

ἡγεῖτο > ἡγέομαι + gen.: leder an.

κελεύθου > κέλευθος, ἡ: rejse, tog, procession.

αὐτοκασιγνήτω: dat. com. af αὐτοκασίγνητος, ὄ: bror.

μιν: Zeus.

ἡγερέθοντο > ἡγερέθομαι: (for)samles.

Τρίτωνες: Triton eller i pl. Tritoner: i den græske tradition en havmand/havmænd med fiskehale; i hellenistisk og romersk kunst, fx mosaikker, optræder Triton(er) ofte sammen med nereider og søheste, som her hos Moschos.

πόντοιο > πόντος, ὄ: havet.

βαρύθορος, adj.: tungt larmende.

αὐλητήρες > αὐλητήρ, ἦρος, ὄ: fløjtespiller.

κόχλοισιν > κόχλος, ὄ: konkylie (brugt til blæseinstrument).

ταναοῖς > ταναός, adj.: langstrakt.

γάμιος, adj.: bryllups-

μέλος, τό: sang.

ἡπύοντες > ἡπύω: lader tone.

vers 123-24: **Hopkinson**: "Both lines end with rhyming four-syllable words, giving two successive fifth-foot spondees. This is to represent the deep tone and ponderous rhythm of primitive instruments."

ἐφεζομένη > ἐφέζομαι: sidder på.

βοέοις > βόεος, adj.: okse-

126-130

τῆ μὲν: 'med den ene hånd'.
δολιχός, adj.: lang.
εἶρνε > ἐρύω: trækker op.
πορφυρέην > πορφύρεος, adj.: purpurrød.
κόλπος, ó: fold – men her kan måske læses
πέπλου.
πτύχα > πτύξ, υχός, ή: fold.
δέυοι > δεύω: væder, gør våd.
ἐφελκόμενον > ἐφέλικω: trækker afsted (i.e. i
vandet).
πολιῆς > πολιός, adj.: grålig.
άλός > ἄλς, ἄλός, ή: havet.
ἄσπετος, adj.: usigelig, usigeligt stor, uendelig.
κολπώθη > κολπώω: svulmer op; pass.: pustes op
(som et sejl på et skib).
ᾠμοισι > ᾠμος, ó: skulder.
βαθύς, adj.: dyb.
ιστίον, τό: sejl.
οἶα τε = ligesom (episk τε).
νηός = νεώς, cf. BJ 346.5.
ἐλαφρίζεσκε > ἐλαφρίζω: får til at lette.
κούρη, ή: ung pige.

131-135

ἦεν = ἦν (BJ 380).
ἄνευθε, adv.: fjernt fra + gen.
ἄκτι, ή: kyst – **Campbell**: "ἄκτι keeps good
company with ὄρος αἰπύ: it often denotes a high,
cliffed coast."
ἄλιρροθος, adj.: bølgebrusende, havbeskyttet.
ὄρος, τό: bjerg.
αἰπύς, adj.: stejl.
ἀήρ, ἀέρος, ή: luft. (Læg mærke til den chiasiske
ordstilling i dette vers.)
ὑπερθεν, adv.: foroven.
ἐνερθε, adv.: forneden.
ἀπείρων, adj.: uendelig.
έ: akk. af det personlige pronomen for 3. sg. (BJ
356.1), her reflektivt.
παπτήνασα > παπταίνω: ser mig omkring
(sædvanligvis med en bibetydning af ængstelse
eller forsigtighed).
τόσην: her velsagtens om lyden af hendes
stemme: 'så højt'.
ἀνενείκατο > ἀναφέρομαι: oplader (min
stemme).
φωνή, ή: tale, stemme.
πιῆ, adv.: hvorhen.

θεόταυρε: "Guddomstyr" (**Meisling**).

ἔπλεο: **Hopkinson**: "Homer uses the aorist of
πέλομαι, 'have become', for 'to be'." Her har vi en
2. sg.
κέλευθα: neut. plur. af ή κέλευθος: vej.

136-140

ἀργελέ' > ἀργαλέος, adj.: farlig for + dat.
εἰλιπόδεσσι > εἰλίπους, ó: dorskfremvraltende
okse.
διέρχεται > διέρχομαι: tilbagelægger.
δειμαίνεις > δειμαίνω: frygter.
νηυσίν > ναῦς, ή: skib (BJ 346.5).
ἐπίδρομος, adj.: farbar, 'gangbar' (**Meisling**).
ὠκύαλοις > ὠκύαλος, adj.: hurtig, rap, snap.
άλιην > ἄλιος, adj.: hav-.
τρομέουσιν > τρομέω: skælver for, frygter.
ἀταρπός = ἀτραπός, ή: sti.
ποτόν, τό: drik, drikke.
ήδύς, adj.: sød – bruges til at skelne ferskvand fra
saltvand (i.e. 'sød drikke' = en drik ferskvand) –
Hopkinson: "ποιόν σοι ποτόν ήδύ: sc. ἐξ ἄλός.
Sometimes ποῖος loses its specific meaning 'what
sort of?' and conveys a sense of surprised
incredulity: 'What about fresh water <which bulls
need to drink>?'. These are rhetorical questions,
not enquiries after fact."
άλός > ἄλς, ἄλός, , ή: havet.
ἔσσετ' = ἔσται.
ἐδωδή, ή: mad, spise.
έσσί = εἶ. BJ 380.
ἐπεοικότα > ἐπέοικα: upers.: det passer sig for, er
passende for.
ρέζεις > ρέζω: gør, udfører.

141-145

ἄλιος, adj.: havets, hav-.
δελφῖνες > δελφίς, ἱνος, ó: delfin.
χθονός > χθών, ονός, ή: land, jord.
πόντω > πόντος, ó: hav.
στιχώσι > στιχάω: går.
ἄτρομος, adj.: uforfærdet.
αἰσσεις > αἰσσω: farer afsted.
χηλή, ή: klov.
τοί: possessiv dativ.
ἐρετμά > ἐρετμόν, τό: åre.
γλαυκῆς > γλαυκός, adj.: blå.
ήέρος > ἀήρ, ήέρος, ή: 'den lavere Luft' (Berg).
Hopkinson: "ὑπὲρ ήέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς: i.e. up

above the lower air and into the higher αἰθήρ.
 There is word-play here: some ancient etymologists derived αἴθρ from αἰείρω."
 ὑψόσε, adv.: op, opad, højt op (i luften).
 ἀερεθίς > αἰείρω: løfter.
 εἵκελος, adj.: lig + dat.
 αἰψηροῖσι > αἰψηρός, adj.: hurtig.
 πετήσεται: poetisk futurum til πέτομαι (sædvanlig vis πτήσομαι): flyver.
 οἰωνοῖσιν > οἰωνός, ó: fugl.

146-150

ᾧμοι, adv.: ve!
 μέγα δὴ τι: **Campbell**: "Lit. 'to a very great extent indeed'." **Hopkinson**: "Adverbial μέγα δὴ τι = 'very greatly' is frequent in Hellenistic poetry."
 δυσάμμορος, adv.: svært ulykkelig.
 δῶμα, τό: hus, palads, slot (da der jo er tale om en prinsesse).
 ἀποπρολιποῦσα > ἀποπρολείπω: lader langt bag mig.
 ἐσπομένη > ἔπομαι: følger + dat.
 βοῖ > βοῦς, ó: okse, tyr.
 ξείνην > ξείνος (=ξένος), adj.: fremmed.
Campbell: "'foreign', 'to foreign parts', far away from her home ... but also of course 'strange', 'outlandish'."
 ναυτιλίη, ἡ: sejlads, sørejse.
 ἐφέπω: har for.
 πλάζομαι: flakker om.
 οἶη > οἶος, adj.: alene.
 μεδέων, όντος, ó: hersker.
 πολιῆς > πολιός, adj.: grålig.
 ἄλος > ἄλς, ἄλός, ἡ: hav.
 Ἐννοσίγαιε: Poseidon.
 ἴλαος, adj.: nådig.
 ἀντιάσειας > ἀντιάζω: egt. går i møde; her: 'vær'.
Campbell: "'ἴλαος ἀντιάσειας: Lit. 'may you present yourself as well-disposed/propitious' to me, in response to my supplication."
 ἔλπομαι: håber, mener, tror. **Campbell**: "Like our 'I think I see' ἔλπομαι εἰσοράασθαι need not indicate *real* uncertainty." **Hopkinson**: "ἔλπομαι: her expressing her diffidence: not 'expect', but 'suppose', 'suspect'."
 εἰσοράασθαι: diektasis (BJ 374).

151-155

κατιθύνοντα > κατιθύνω: jævner, holder på kursen. objektet er τόνδε πλόον.
 πλόος, ó: sejlads, sejlur.
 προκέλευθος, adj.: som går foran + gen., som leder an. προκέλευθον knytter sig til relativet ὄν i foregående vers.
 ἄθει, adv.: uden guddommelig indgriben (cf. *Od.* 18.353).
 διέρχομαι: krydser, tilbagelægger, går ad.
 ὑγρά > ὑγρός, adj.: våd.
 κέλευθα > κέλευθος, ἡ (pl.: τά): vej, sti, bane.
 ᾧδε, adv.: således.
 προσεφώνεεν > προσφώνέω: taler til + akk.
 ἠύκερως = εὐκέραος, adj.: med dejlige horn.
Hopkinson: "with epic lengthening to ἠυ- and contraction of α+ο to ω. The accent is anomalous."
 θάρσει > θαρσέω (θαρσέω): er ved godt mod ("Rolig!", siger **Meisling**).
 δείδιθι: imperativ af δεΐδια (> δέ-δφια): frygter (BJ 137.5).
 πόντιος, adj.: hav-.
 οἶδμα, τό: svulmen. **Hopkinson**: "οἶδμα: originally of a swelling (οιδέω) sea, but often a synonym for πόντος." **Campbell**: "οἶδμα is properly choppy/turbulent water, and though the sea is anything but at the moment, a general 'do not be afraid of the ocean's swell' would suit Zeus' reassuring tone well enough."
 κεῖ: selv hvis.
 ἐγγύθεν, adv.: fra nært hold. **Campbell**: "'at close quarters': you don't even have to be far away to be taken in."
 εἶδομαι: synes + inf.

156-160

φανήμενα: episk aor. pass. inf. af φαίνω.
 ὅττι = ὅτι.
 θέλομι: potentiel optativ uden ἄν ("Jeg måtte ønske").
 σός: poss. pron.: din. 'Din længsel' = 'længsel efter dig' (= σοῦ πόθος).
 πόθος, ó: længsel.
 ἀνέηκεν > ἀνήμι: driver (een (akk.) til at (inf.)).
 τόσην > τόσος, pron. adj.: så meget, så stor.
 ἄλα > ἄλς, ἄλός, ἡ: hav.
 μετρέσασθαι > μετρέω: måler, i med. 'udmåler mig' = krydser.

εἰδόμενον: en poetisk form af participiet til εἶδομαι: ligner + dat., dvs. 'i skikkelse af' (' som Tyr' siger **Meisling**).
ἔθρεψε > τρέφω: opfostrer.
Aspirationsdissimilation: **Hynding** 18. Zeus voksede op på Kreta, da han var blevet reddet fra Kronos.
ὅπη, adv.: hvor.
νυμφήια, τά: bryllup (et højtideligt ord).
κλυτός > κλυτός, adj.: berømt.
φιτύσαι > φιτύω: avler; i medium om kvinden: føder.
υῖας: **BJ** Ordliste I nr 69. Sønerne var Minos, Rhadamanthys og Sarpedon.

161-166

σκηπτουῖχος, ὄ: scepterfører = konge.
ἐπιχθονίοισιν > ἐπιχθόνιος, adj.: jordisk.
τετέλεστο > τελέω: fuldender.
τά = ἅ.
σφετέρην > σφέτερος, poss. pron. for 3. sg.: sin; her: 'sin rette'.
ἀνελάζετο > ἀναλάζομαι: antager mig igen.
Hopkinson: "λάζομαι is the Ionic equivalent of λαμβάνω; ἀνα- = 'back again'."

μορφή, ἡ: form, skikkelse.
οἶ: hendes, altså Europas bælte.
μίτρη, ἡ: (jomfru)bælte.
λέχος, τό: leje, seng.
ἔντυνον > ἐντύνω: gør rede, gør klar, opreder.
Ἥραι: *Horaer*: personifikationer af årstiderne, tænkt som tre unge piger. De har dog også lighedspunkter med de tre chariter/gratier.
Hopkinson: "The Horae, goddesses of charm and beauty, are associated with Aphrodite; and γάμου ὥρα is a standard phrase for 'marriageable age', i.e. the right time to be married." **Campbell**: "Because they have the power to make things and beings grow and because the gifts of the Horae are pleasant, they are wellcome guests at marriages." Her reder de 'brudesengen', et standardritual i bryllupshøjtideligheder.
πάρος, adv.: førhed.
Ζηνός = Διός.
νύμφη, ἡ: brud.
τέκε > τίκτω: føder.
τέκνον, τό: barn.
γίνετο = ἐγίγνετο.

Meislings oversættelse

Oversættelsen er gengivet efter: Idylliske Digte af Moschus. Udgivne, oversatte og oplyste ved S. Meisling, Dr. Phil. og Rector. Kiöbenhavn, 1824. Trykt hos Andreas Seidelin, Hof- og Universitets-Bogtrykker.

Moschos' 2. Idyl: Europa

Cypris sendte engang til Europa en blidelig Slummer,
Da, efter Nattens tredie Deel, sig Dagningen nærmed':
Naar, som Honning, en södelig Sövn nedsynker paa Öiet,
Legemet löser sig op, vort Öie saa blideligt lukkes,
Og sig tumle i Sværm de vistindtræffende Drömme, 5
See da, sjunken i dyben Sövn, i det överste Stokværk,
Endnu en Jomfru skjær, Agenors Datter Europa
Tyktes at see to Jorderigsströg, som kjæmpede om sig,
Asiens Land, og en modvendt Part, lig Qvinder i Skabning;
Denne var klædt udi fremmed Dragt: hiin ligned' en Indfödt, 10
Og med inderlig Fryd hun favned' Europa som Datter,
Mælende, hun var af hende födt, og af hende opdragen.
Dog den anden, med voldsom Kraft i de vældige Hænder,
Drog hende villigen bort; thi Skjæbnen, hun sagde, bestemte,
Paa Skjoldrysterens Bud, at Europa blev hendes Gave. 15
 Brat hun foer i sin vilde Skræk fra det herlige Leie
Med sit bankende Bryst: slig Dröm jo lignede Sandhed.
Længe hun sad fordybet og taus; thi klarligt hun skued'
Begge de Qvinder endnu at staae for de spilede Öine.
Endelig löd fra den blomstrende Möe en ængstelig Tale: 20
 "Hvo tilsendte mig sligt et Syn blandt de himmelske Guder?

"Hvad betyder den selsomme Dröm, der op af mit Leie
 "Jog mig, imedens jeg slumrede södt paa mit eensomme Kammer?
 "Hvo var den fremmede Qvindegestalt, som jeg drömmende skued'?"
 "Hvor mit Hjerte af Kjærlighed slog imod hende! hvor venligt 25
 "Trykked' hun mig i sin Favn, betragtede mig som en Datter.
 "Gid de Salige hist vil vende min Dröm til det bedre!"
 Saa hun talte, og, ilende bort, opledte de kjære
 Piger, som, lige i Alder og Stand, hun inderligt elskte:
 Hvilke hun spögede med, saatit hun iled' i Dandsen, 30
 Naar hun badede sig i en Skovelvs rolige Forström,
 Eller afplukked' paa Engenes Grönt de duftende Lilljer.
 Hurtigen nærmed' de sig, og en Kurv til de ventede Blomster
 Förte enhver i sin Haand. Flux iled' de ud imod Engen,
 Langs med Söen, hvor altid i Flok de pleied' at samles, 35
 Glædende sig ved de Rosers Væxt, og de brusende Bölger.
 Selv Europa i Hænderne holdt en Kurv, som af Guld var,
 Undringsværdig at see, et möisomt Værk af Hephaistos,
 Hvilken han Libya sendte som Skjænk, da til Ennosigaios'
 Leie hun gik. *Hun* skjænkede den til Telephaessa, 40
 Som var udsprungen af hendes Æt: til Europa, som Ungmöe,
 Bortgav Telephaessa, som Moder, den herlige Gave.
 Anbragt var med en sindrig Klygt heel kosteligt Kunstværk:
 Inachi Datter man saae, i Guld forfærdiget, Jo,
 Endnu formet som Koe, og ikke i qvindelig Skabning. 45
 Vildsom i Hu hun iled' afsted over Bölgernes Saltvand,

Meget en Svømmende lig: blaaklar var Vovernes Flade.
 Oven to Mennesker stod paa den stigende Spidse af Stranden
 Tæt ved hinanden, og saae paa Qvien, der vandred' paa Havet.
 Zeus man skued', der klappede blidt med de hellige Hænder 50
 Inachi Datter, som Koe, der ved syvfoldmundede Nilström
 Atter omskabtes fra hornet Koe til en ynderig Qvinde.
 Nilens rullende Ström var formet i Sölv: men i Kobber
 Qviens Gestalt: udi puren Guld afbildet man Zeus saae.
 Trindt om Rundingens Kant, der löb kredsformig om Kurven, 55
 Saaes Hermeias selv, og tæt ham hvilede udstrakt
 Argus, en Vogter snild, vel prydet med vaagende Öine:
 Og af den Myrdedes rödmende Blod sig hævede Fuglen,
 Som udfolder i Farvernes Spil sine brogede Vinger.
 Stolteligt bredte den Vingerne ud, som Snekken, der segler, 60
 Dækkende med sine Fjer den i Guld udhamrede Kurvrind.
 Slig var den kunstige Kurv for den yndige Europeia.

Men da de vandrende kom til de blomsterudzirede Enge,
 Mored' de Piger ved Blomsterne sig, og enhver ved sin egen:
 Een Narcissen, den duftende, tog, og Een Hyacinthen: 65
 Een Violer, en Anden Serpyll, og ned imod Jorden
 Segnede mangt et Blad paa de vaarligt prydede Enge:
 Andre afplukked' de duftende Haar af den rödlige Crocus
 Under en venlig Leeg. Fyrstinden sig hæved' iblandt dem,
 Plukkende med sine Hænder den ildrödtstraalende Rose, 70

Herlig som Aphrogeneia imellem de hulde Chariter.
 Længe hun skulde jo ei forlyste sit Hjerte ved Blomster,
 Og ei længe, som Möe, beholde sit Belte uplettet.
 Thi, da Kroniden fik *hende* at see, da traf det hans Hjerte,
 Og af Cyprias Piil, der kommer, naar Ingen formoder, 75
 Rammedes han: hun ene formaar Kroniden at tvinge.
 For at betrygge sig selv for den aabrystige Here,
 Higende ene ved Svig at besnære den sorgløse Pige,
 Skjuler han sig, omdanner sin Form, og vorder en Tyr, men
 Ei som hine, der fores paa Stald; ei heller han ligner 80
 Tyren, der furer i Jord, og trækker det krummede Plougjern:
 Heller ei dem, som græsse i Flok, ei heller han ligner
 Dem, som drage i Aag den svært belæssede Lastvogn.
 Hele hans Krop var dækket med Haar, lysgule i Farve,
 Og kun i Midten man saae paa Panden en Cirkel i Sölvglands: 85
 Öine, som Himmelen blaae, udlynedede Kjærligheds Længsel.
 Krummede Horn sig hævede op jevnside af Panden,
 Lig i en halvdeelt Rand de voxende Spidser af Maanen:
 Derpaa til Engen han kom: dog, seet, forfærded' han ikke
 Pigernes Sind: de finge kun Lyst at nærme sig til ham, 90
 Samt beröre den yndige Tyr, hvis ambrosiske Aande
 Seirede over den duftende Eng endog i det Fjerne.
 Ved den yndige Möe, Europas, Födder han standsed',
 Kjærligt slikkende Pigens Hals under venlige Kjærtegn.
 Mildt hun klappede ham og strög heel sagte med Haanden 95

Bort fra Munden det frodige Skum, og kyssede Tyren.
 See! da bröled' han inderligt södt – af phrygiske Flöiter
 Vilde man snarligen troe at höre de liflige Toner.
 Knæet han krummede flux og stirrede op mod Europa,
 Böied' saa Nakken omkring, og viste mod Ryggen den brede. 100
 See! da löd hendes Ord til de herligtlokkede Piger:
 "Elskede kommer dog hid, Jevnaldrende! at vi paa denne
 "Tyr kan sætte os spögende op: den rummer os alle;
 "Thi den breder jo Ryggen ud, som var det en Snekke.
 "Han er saa mild og venlig at see; de vanlige Tyre 105
 "Ligner han ei: i hans Indre man seer der röre sig Tanker,
 "Som i et Menneskes Sjæl: han trænger alene til Mælet."
 Saa hun talte, og satte sig op under Latter paa Ryggen.
 Men da de Övrige kom, da hævede Tyren sig hurtig
 Med sit forönskede Rov, og ilede brat imod Havet. 110
 Ængsteligt vendte hun sig, ad de kjære Veninder hun vinked',
 Strækkende Hænderne ud; dog ikke de mægted' at föolge.
 Som nu ved Bredden han stod, da styrted' han ud som et Marsviin,
 Og fra Havet i talrig Flok Nereiderne opsteg,
 Der tilhobe ledsagede dem, paa Ryggen af Hvale. 115
 Selv af Havet opsteg den vældige Ryster af Jorden,
 Jevnende Bölgernes Gang, og hen over Vovernes Flade
 Förte han Broderens Tog: ja trint ham samledes alle
 Tritons Börn, hvis Boliger staae i det brusende Havdyb,
 Og istemte en Bryllupssang paa den dreiede Concha. 120

Pigen, som hviled' endnu paa Zeus' dyrformede Rygbeen,
Holdt paa Tyrens de hævede Horn med Haanden, og løfted'
Op med den anden sit Purpurgvandt, at ikke dets Bræmme
Skulde befugtes af voldsomt Stænk fra det graalige Havvand.
Svulmende steeg fra Europas Hals de flaggende Klæder 125
Som paa Snekken et Segl, og littede Pigen i Farten.

Men da hun vandrede nu saa fjernt fra den elskede Hjemstavn,
Saae ei meer den beskyllende Strand og de kneisende Bjerge,
Intet foroven end Luft, forneden det maallöse Havdyb,
Kasted' hun Öiet omkring, og begyndte saalunde at mæle: 130

"Guddomstyr, hvor förer du mig? hvo er du? hvorledes
"Kan din vægtige Fod fremskride ad Veien, foruden
"Skræk for Bölgen? thi Voven er kun for de hurtige Skibe
"Gangbar, medens de Tyre skye hvert Trin over Havet.
"Hvor har du qvægende Drik? formaaer du af Havet at spise? 135
"Est du muligt en Gud? Hvi gjöre, hvad Guder ei sömmer?
"Ikke paa Jord gaaer Havets Delphin: ei heller paa Bölgen
"Tyrene gaaer: kun *du* over Land, over Bölgerne svæver,
"Uden at vædes, og under din Fart er Hoven din Aare.
"Snart du stiger maaskee höit op i den blaanende Luftegn 140
"Og forsöger en hurtig Flugt med de vingede Fugle.
"Vee mig Usalige, stædt udi Nöd; min Fædrenebolig
"Har jeg forladt, og medens jeg *her* mig holder ved Tyren,
"Segle jeg maa paa forunderlig Viis, og vandrer alene.
"Du, som bestyrer det graanende Hav, du, Ennosigaios, 145

